

RESUM DEL LLIBRE DE TEXT D'UN CURS DE MIRACLES

AUTOR DEL RESUM: MARC GENESTAR

CAPÍTOL 28

COM DESFER LA POR

1. El record del present

¹ El miracle només desfà. Però allò que elimina fa molt que va desaparèixer. Però al recordar-se sembla que els seus efectes succeeixen ara. El miracle mostra que el passat ja passà. Recordar la causa d'alguna cosa només dóna lloc a il·lusions, no produeix efectes.

² Recordar és un procés selectiu. És veure el passat com si fos ara. La memòria i la percepció són una invenció teva per ocupar el lloc que Déu te va donar en la teva creació. Però la memòria es pot emprar per sanar i no ferir, si tu vols.

³ Allò que s'empra amb l'objectiu de sanar no implica cap esforç. No s'empra per obstruir la veritat. Són facultats que s'han entregat a l'Esperit Sant sense el contingut ni el propòsit pel qual van ser concebudes.

⁴ El Mestre no empra la memòria de coses passades, sinó que sols usa la del present. La memòria pot recordar l'ara. No existeix cap relació entre la memòria i el passat, però si la desitges, la tindràs. No posis interferències per recordar l'ara.

⁵ L'Esperit Sant empra la memòria com una manera de renunciar al passat. La memòria, igual que el cos, no té un propòsit intrínsec. Si vols recordar injustícies, les tornaràs a reviuire. La història de tot el passat del cos està amagada en les seves voltes.

⁶ El temps no fa res. Però l'empres com si el passat hagués causat el present, i aquest no fos res més que una conseqüència en la qual no es pot fer cap canvi, doncs la seva causa ha desaparegut.

⁶ Un canvi necessita una causa duradora, sinó no duraria. Empres la memòria com si sols el passat estigui en ella i d'aquesta manera el passat predomini sobre l'ara. És impossible poder canviar res en el present si la seva causa està en el passat.

⁷ Oblida't del que t'has ensenyat, doncs no has sigut un bon mestre. Quan recordis vells odis i ressentiments recorda que la seva causa ja no existeix. Per això no pots entendre el seu propòsit i per això se't perdona.

⁷ Accepta, en canvi, els nous efectes d'una causa que és aquí i ara, i veuràs les conseqüències felices d'una Causa que procedeix de més enllà de la teva memòria.

- 8 Tu havies oblidat aquesta Causa, però el Sanador l'ha recordada per a tu en la teva ment.
- 9 Allò que tu recordes mai no va passar, doncs va procedir d'una absència de causa, que tu vas creure que ho era. Quan percebis que has recordat conseqüències que no tenen causa, i que no van poder tenir efectes, no podràs contenir les teves ganes de riure.
- 9 El miracle te recorda una Causa que està sempre present i que és immune al temps i a qualsevol interferència. I tu ets el seu efecte, tan immutable i perfecte com Ella Mateixa.
- 10 És impossible que el Seu Fill hagi sigut condemnat. De l'únic que la teva memòria dona testimoni és del temor a Déu. No tens necessitat de curació. Permet, des de la calma interior, que la Causa tingui els seus efectes i no posis interferències.
- 11 El miracle arriba en silenci en la ment que s'aquieta, i des d'aquest moment de quietud s'estén fins a altres ments que el comparteixen. El miracle neix com a resultat d'un acte de compartir.
- 12 Aquell a Qui dediques part del teu temps te dona les gràcies per cada instant de silenci que li dediques. I al no fer res en aquest instant que te pugui produir temor, dones la benvinguda al record de Déu i tots els tresors del Cel s'ofereixen al Fill de Déu.
- 13 La quietud convida a recordar l'amor ancestral que havies viscut abans de la separació. Allò que ara es recorda és la Causa, no la por que es va inventar amb el fi d'oblidar-la.
- 14 Ara el Fill de Déu ha pres consciència de una Causa present i dels Seus benèvolos efectes. Ell no ha fabricat res i se n'adona que mai no ha tingut necessitat de fer res. Els Seus Efectes que són sempre immutables i es troben més enllà de la por.
- 15 Deixar que el record de Déu flueixi per la petita encletxa que veus entre les il·lusions i la realitat és la millor manera de tancar-la. Doncs Déu la tanca amb Ell Mateix. I l'encletxa es converteix en un pont que es pot creuar en un sol instant.

2. La inversió de l'efecte i la causa

- 1 El Pare és Pare per raó del Seu Fill. El Fill atorga paternitat al seu Creador i rep el regal que li ha donat. El pare crea el Fill i aquest crea com el Pare. El cercle de la creació no té fi, i dintre seu inclou tot l'univers de la creació.
- 2 L'amor s'ha d'estendre. La puresa no és quelcom propi del cos. El cos es pot curar gràcies als efectes de la puresa. Tota curació procedeix de reconèixer que la ment no està dins el cos, i que la innocència i la curació corresponen a la ment.
- 2 La malaltia és un intent esgavellat d'adjudicar efectes a allò que no té causa i de fer d'això una causa. 3 La malaltia és un intent del Fill de Déu de ser ell la seva pròpia causa i no acceptar ser el Fill del Pare.

³ I com a conseqüència d'aquest desig irrealitzable ell no creu ser l'efecte de l'Amor. La teva "creació" és una ment continguda en un cos i un món poblat de cossos amb les seves ments separades. I al ser tu el "creador", ets com ells.

⁴ Però l'únic que ha passat és que t'has quedat dormit i vas tenir un somni en el qual eres part d'un somni d'un altre. El miracle no te desperta, te diu que tu ets el somniador. I te mostra que mentre dormis pots elegir entre somnis de curació o de mort.

⁵ Si tu ets el causant del teu somni, pots acceptar un altre tipus de somnis. Quan els somnis són atacs, tu ets la víctima en un cos ferit; quan són de perdó, són feliços. Els miracles t'ofereixen somnis feliços, accepta'ls.

⁶ Aquest món està mancat de causa, i els seus somnis també, però a més a més tampoc té un propòsit. El somniador no està despert ni sap que està dormit. En els seus somnis té fantasies d'estar malalt o d'estar sa, deprimat o feliç, però sense una causa estable.

⁷ Ningú no té por de les il·lusions quan se n'adona que les vas inventar ell. El miracle mostra que no has fet res. Del que té por és d'una causa que es troba mancada d'efectes, doncs no veia que ell mateix era l'autor del somni.

⁸ La separació va començar amb el somni del Fill que el Pare havia deixat de ser el seu Creador. Al crear-se el Fill a ell mateix, somia figures que l'odien a ell. Així el seu cos és esclau d'aquestes figures. Primer separa efecte i causa, i després s'inverteixen.

⁹ La salvació és el camí contrari. El miracle és el primer pas en el procés de retornar a la Causa la seva funció. Mentre aquesta confusió, que ha donat lloc al somni, no es resolgui no és possible despertar, doncs sembla una crida a la por.

¹⁰ L'Esperit Sant te mostra que en els Seus somnis de perdó els efectes dels teus somnis queden desfets i així pots acceptar que tu ets l'autor del teu odi perquè te n'adones de no té efectes i deixes de tenir por del món i als cossos. ¹² El miracle és inequívoc, doncs és la demostració del que Ell vol que aprenguis.

¹¹ El cos se cura gràcies als miracles, ja que aquests demostren que la ment va inventar la malaltia i que va utilitzar el cos per a ser la víctima. I, així, el miracle demostra que allò que estava malalt era la ment que va pensar que el cos podia emmalaltir.

¹² Els miracles tornen la malaltia –la conseqüència- a la seva causa. El cos així s'allibera quan la ment reconeix: ***"Ningú no me fa res, sinó que som jo qui m'ho faig a mi mateix"***. I així pots recórrer el camí recorregut malament i elegir millor.

3. L'acord a unir-se

¹ Quan acceptes un miracle no reforces el teu somni de por ni l'afegeixes a un altre somni.

¹ Amb la separació vas baixar per una escala. El miracle és el punt de partida per pujar per ella i retornar a la unió. Sense el teu estaló el somni de por s'esvairà juntament amb tots els seus aparents efectes, doncs és el teu estaló que el reforça.

² Cap ment pot estar malalta sense que una altra ment estigui d'acord en què estan separades. Si te negues a donar la teva conformitat i no col·labores en què se percebi com a separada, l'altra ment no podrà projectar la seva culpabilitat.

² D'aquesta manera cap de les dues ments percep el cos com a malalt des de diferents punts de vista. Unir-te a la ment d'un germà bloqueja la causa de la malaltia. La curació és l'efecte de ments que s'uneixen. La malaltia és l'efecte de dues ments que se separen.

³ El miracle no fa res precisament perquè les ments estan unides i no es poden separar. En el somni, tanmateix, això s'ha invertit i les ments separades es veuen com a cossos.

³ No permetis que el teu germà estigui malalt perquè si ho està, vol dir que has compartit el seu somni de separació amb ell. La malaltia s'ha incubat en l'enclotxa que us separa. No sigui que Déu la salvi posant un pont que dugui fins a Ell.

⁴ El final del somni és el fi de la por, doncs l'amor mai va formar part del món dels somnis. L'enclotxa és petita, però el seu propòsit és l'única causa de la malaltia. Doncs es va concebre per mantenir-te separat i dintre d'un cos al qual tu culpes del teu dolor.

⁵ La causa del dolor és la separació, no el cos. Tanmateix la separació és un espai buit que es pot omplir amb la unió, i l'enclotxa desapareix. Un cop les ments s'uneixen per tancar la petita enclotxa, la base de la malaltia desapareix.

⁶ Déu posa el pont en l'espai que el miracle ha deixat lliure i aclarit. Ell no pot posar un pont sobre les llavors de la malaltia i la vergonya de la culpabilitat, ja que no pot destruir una voluntat aliena que Ell no va crear. ⁶ Deixa que els efectes d'aquesta voluntat aliena s'esvaeixin i no tractis de conservar-los.

⁷ Considera els miracles i els somnis feliços com l'únic que vols conservar en el món. El món és una petita enclotxa que sembla esquinçar l'eternitat en anys, mesos, dies i hores.

⁷ Els que viu en el món sou una imatge fragmentada del Fill de Déu amagada dintre de bocins de fang separat i insegurs.

⁸ Allà on l'enclotxa sembla separar-te del teu germà unit a ell. El somni de curació resideix en el perdó, que dolçament te mostra que mai no vas pecar. El miracle eliminarà tot vestigi de culpabilitat. I podràs donar la benvinguda al teu Pare i al teu Ser.

⁹ Així s'obren les portes de la abundància a tothom. Quan més rebi cadascú, més hi haurà per ser compartit amb els altres. ⁹ I en el compartir no hi pot haver enclotxes per on l'abundància pugui disminuir. Els Convidats han portat provisions il·limitades.

4. La unió major

¹ Acceptar l'Expiació per a tu mateix significa que no estalones els somnis de separació, de malaltia, ni de mort de ningú. Així no deixes que ningú vessi les seves il·lusions en contra d'ell mateix ni contra tu. D'aquesta manera t'alliberes dels somnis de dolor. Si no l'ajudes, sofriràs amb ell, doncs aquest és el teu desig al compartir els seus somnis de por.

² Nega't a ser part dels somnis de por i així te trobaràs a tu mateix i no perdràs la teva Identitat. El somni és una il·lusió de la ment. A la ment t'hi pots unir, però mai no t'uneixis al somni. Tens por del somni, no de la ment, però els veus com si fossis el mateix.

³ El teu germà també creu que ell és un somni. No comparteixis les seves il·lusions. Pensa en ell com una ment en la qual aquestes persisteixen. El seu cos i els seus somnis sols aparenten obrir una petita encletxa entre vosaltres. Però les vostres ments estan unides.

⁴ Entre les vostres ments no hi ha cap encletxa. A l'unir-te als seus somnis no t'uneixes a ell, doncs els seus somnis us separen. Proclama la teva germanor amb ell i no amb els seus somnis de por. Ajuda'l a que reconegui qui és. Nega't a posar la teva fe en els seus somnis.

⁵ Pots tenir absoluta certesa que si fas el que correspon fer, ell s'unirà a tu on estiguis i farà el que li correspongui fer a ell. Tenir una identitat en els somnis no té sentit, perquè el somiador i el somni són el mateix.

⁵ Compartir un somni és ser el somni que es comparteix, perquè l'acte de compartir és allò que produeix la causa.

⁶ Quan comparteixes confusió estàs confús, doncs en l'encletxa no existeix un jo estable. En l'encletxa el mateix sembla diferent, perquè aparenta ser alguna cosa distinta.

⁷ L'Esperit Sant resideix en les vostres dues ments, i Ell és Un perquè no hi ha cap encletxa que pugui dividir la Seva Unicitat. Ningú no pot estar malalt si qualcú accepta la seva unió amb ell. El seu desig de ser una ment malalta i separada necessita un testimoni o una causa.

⁷ I tant el testimoni com la causa desapareixen si algú decideix unir-se a ell. En el seu somni ell estava separat del seu germà, qui al no compartir el seu somni amb ell, ha eliminat l'encletxa entre ells. I el Pare s'uneix amb el Seu Fill que es va unir a l'Esperit Sant.

⁸ La funció de l'Esperit Sant és agafar la imatge fragmentada del Fill de Déu i posar cada fragment de nou en el seu lloc. I a cada segment separat el Guia li mostra la imatge completa que representa la seva vertadera Identitat.

⁸ Quan vegis aquesta imatge te reconeixeràs a tu mateix. I aquí el Pare rebrà al Seu Fill.

⁹ Gràcies, Pare, perquè la teva santedat, absoluta i perfecta, resideix en cadascun dels

fragments separats del Fill de Déu. Estan units perquè el que resideix en un dels seus aspectes és exactament igual a tots els demés.

5. L'alternativa als somnis de por

¹ Estar malalt és estar limitat, o separat d'alguna cosa. O també una encletxa que et separa entre el teu germà i tu i el que ara consideres la salut. Així allò bo es veu a fora, i allò dolent dins de tu.

¹ Tu existeixes perquè Déu va compartir la Seva Voluntat amb tu. Res no pot existir si no comparteixes la seva existència.

² Allò que atorga realitat als somnis d'odi, de dolor, de pèrdua i de mort és el fet de compartir-los. Si no se comparteixen deixen de ser font de por. I l'amor omple l'espai que la por deixa vacant. El que comparteixis és l'únic que tindràs.

³ Si perdones al somniador, i perceps que ell no és el somni que ell mateix va teixir, no comparteixes el seu somni nefast i ambdós us l'allibereu. El perdó separa al somniador del somni nefast, i així, l'allibera. O ets el teu Ser o ets una il·lusió.

³ Si comparteixes un somni de maldat creuràs ser aquest somni que comparteixes i al tenir-li por no voldràs conèixer la teva Identitat perquè pensaràs que és terrible.

⁵ Déu no ha creat res perquè estigui malalt. No permetis que els teus ulls se fixin en un somni, ni la teva oïda doni testimoni d'una il·lusió. Els sentits del cos sols poden narrar el que veuen o escolten, però qui percep ets tu que va enllaçar cada fragment irregular perquè donés testimoni del món que vols.

⁶ La creació és la prova de la realitat perquè comparteix la funció que tota la creació comparteix. La creació no se compon de fragments separats de vidre o de llenya. No existeix l'encletxa que separi la realitat de les il·lusions.

⁷ El món que tu veus no existeix perquè el lloc des d'on el perceps no és real. A l'encletxa que tu veus no hi ha res. L'únic que és real dintre teu és la innocència i l'amor.

6. Els vots secrets

¹ Qui castiga el cos és dement, doncs aquí és on es veu la petita encletxa, però el cos no accepta cap paper. Fa tot el que se li demana sense atacar.

² El cos és neutral. No sofreix ni té sensacions. Ell mai pren cap decisió. Ell fa el que tu vols. Se'l pot posar al servei de l'odi, però ell no odia. No neix ni mor.

³ Allò que tu odies o tems, el cos no ho coneix. Però tu l'odies pel que has fet d'ell. Ell veu i actua per a tu. I ets tu qui l'ha convertit en el símbol de les limitacions que vols que la teva ment tingui, vegi i conservi.

4 El cos simbolitza l'encletxa entre la ment inferior que consideres teva i la ment superior que rebutges. L'odies, però creus que ell és el teu ser, el qual creus que perdries sense ell. Aquest és el vot secret que has fet amb cada germà que vol caminar tot sol i separat.

4 Ningú no pot sofrir si no considera que ha sigut atacat i que ha perdut com a resultat d'això. El compromís d'estar malalt està en el teu inconscient com un secret.

5 La malaltia és la ira que s'ha descarregat contra el cos per a què sofreixi. És la conseqüència natural del desig d'un altre d'estar separat de tu i tu d'ell. I al fer-ho renoves la teva separació de Déu que t'estima eternament.

6 El Pare compleix les seves promeses. Te va dir: ***"t'estimaré eternament, com tu a Mi"***. ***"Sigues tan perfecte com Jo, doncs mai no podràs estar separat de Mi"***. Però tu no recordes haver contestat: ***"Sí, Pare"***. Així vas ser creat, i ho recordes quan te negues a estar malalt.

7. L'arca de seguretat

1 A Déu no li fa falta res, ni al Seu Fill tampoc. Un espai buit entre el Pare i el Seu Fill seria una insuficiència. No és la voluntat de cap dels dos. Solament en l'encletxa el Fill podria voler alguna cosa que no té.

2 L'ermosa relació que tens amb tots els teus germans és part de tu perquè és part de Déu mateix. Com no has d'emmalaltir si te negues a tu mateix la plenitud, la salut, la teva Font d'ajuda, la crida a impartir curació i la de curar?

3 O bé hi ha una encletxa entre el teu germà i tu, o bé sou un i el mateix.

4 Quan el cos es converteix en el teu propòsit es cura, doncs no pot donar testimoni de la separació. El seu propòsit és ajudar a què el Fill de Déu sani, i per això no pot emmalaltir. Tots els milacres es basen en aquesta decisió i se't concedeixen en el moment que la prens.

5 Tu mai no estàs tot sol. Aquest món és el somni que pots estar tot sol i que pots pensar sense que això afecti als que estan separats de tu. Si te sents sol vol dir que estàs separat i que estàs malalt. Una casa edificada sobre palla no pot tenir estabilitat.

7 La teva casa estable està edificada sobre la salut del teu germà, i sobre la seva innocència. Així aquesta casa és una arca de seguretat que descansa sobre la promesa que Déu va fer al seu Fill que ell sempre residiria segur en Ell.

7 I des d'aquí es pot veure el cos com el que és, un mitjà per alliberar al Fill de Déu per a que pugui tornar a la seva llar, i així, per un temps, és una casa de santedat ja que comparteix la Voluntat del teu Pare.